

hiába van állandó mosoly az arcán, a pánikot nem tudja leszerelni, mert a népnek sem hozzá, sem munkatársaihoz bizalma nincs. A képviselők többsége sem azért támogatja, mert bízik benne, hanem azért, mert fél az utána következő káosztól. Ettől a Középeurópából fenyegető állandó felfordulástól (permanens káosz) fél az ellenzék is, mely ép oly tehetetlen az eljövendő brit politika kérdéseivel szemben, mint a mostani kormány.

Évszázados angol hagyomány bevánni az események és dolgok közeledését, azután elhárítani, de szabamem kezdeményezni. Ezért nem tudott Anglia a támadó fasizmus ellen, mindjárt valami hasonlóan hatásosat szembeállítani és ez okozza az angolok gyengeségét. Az angol békeszerető, jóindulatú, de a pénzéért akar is valamit. Abba belenyugszik, hogy 500 millió font az ideai költségvetés, de azzal nem elégszik meg, hogy ekrazit bombák ellen bádoggállványok, légi bombázás ellen gázálarok és gázbombák ellen térdigérő lövészárkok legyen a védelem. Kétségbeejtővé teszi a helyzetet a 2 millió munkanélküli és menekült kegyetlen versengése is. Egy hajón ülnek és egy örvény felé haladnak, mégis azon vitatkoznak, hogy ki érdemel több szánalmat. A jóindulatú emberek egyformán akarnak segíteni a munkanélkülieken, csakúgy mint Baile Szelasszién és a német, cseh és spanyol menekülteken. vagyis egy hatéves rövidlátó politika összes áldozatain. De mindnyájan a nagy és tehetetlen egyházak és a kis és tehetetlen segítőbizottságok egyformán tudják, hogy a közeledő viharral megbirkózni nem tudnak.

Ezeknek a harcoknak, segítőkészségnek, felvonulásoknak, tüntetéseknek, koporsó proceszióknak, gyűléseknek jelképe a naponkint látható lövészárkok, amely senkit ki nem elégít, ellenben a volt katonákat életük legrosszabb idejére emlékezteti. Hiába akarja a sajtó sport és társas-

dalmi események leírásával az izgalmat csillapítani. Tudja mindenkinek, hogy az emberiség döntő élet halál harca kezdődik, de a közvélemény szerint erre a harcra jobban kellene előkészülni.

A fasizmus lényege a beszámíthatatlanság és kiszámíthatatlanság és ez ellen nem használ az esernyő. A „demokrácia” hopp-mesterei rendeznek még ünepségeket az udvarnál, parlamentben és egyházban, de nem törődik vele már a nép. Mást akar. Védelmet! Mélyebb árkokat, mélyebb veremeket. A nép most irigyli bányászait, mert azok pár száz méter mélyen vannak a föld alatt és „védettebbek”?

Mohácsi Irén

A magyar kormányválságok titka. Imrédy bukását a sajtó egyrésze félreértette, azt adva magyarázatul, hogy a bukás Imrédy „zsidóvolta miatt” következett be. Nemcsak az Imrédy kormány, hanem általában a magyar kormányok jelenlegi sűrű váltakozására ad választ Szentessi Károly az „Új Hang” egyik legutóbbi számában „Belső harc a fasizálás körül” című cikkében. Többek között az alábbiakat fejt ki:

A magyarországi politika eseményszerűen élesen rávilágítanak arra, hogy az uralkodó osztályok körében nézeteltérések vannak, hogy a nagytőkések és a nagybirtokosok mindaddig nem tudtak megegyezni abban, hogy a jövőben milyen eszközökkel biztosítsák osztálykiváltságaikat, milyen mértékben és milyen eszközökkel idemítsák hozzá Magyarországot a róma-berlini tengely fasiszta rendszeréhez. A nyilvánosság előtt folyó politikai harcok belső kérdései ezek voltak: nyílt fasiszta diktatúra legyen-e, vagy olyan messzemenő engedményeket kapjon-e a fasizmus, amik már elmozdítják a határt a nyílt fasiszta diktatúra felé, vagy megmaradjanak a nagybirtokosok és nagytőkések uralmának eddigi formái, ha egyre jobban fasizálódo tartalommal is?

• Szemmel látható, hogy az ural-

kodó osztályok, elsősorban a nagybirtokosok attól tartanak, hogy egy fasiszta jellegű tömegmozgósítás a politikai erőviszonyok olyan mértékű eltolódását vonhatja maga után, amely a nagybirtokot és a nagytőkét arra kényszerítené, hogy érdekei képviselőjét saját kezéből kiadja és a fasiszta tömegszervezetek vezetőire bizza.

A legnagyobb nyugtalanságot az uralkodó osztályokban Imrédynek az a bejelentése keltette, hogy újabb háziszabály revízióval a „törvényhozás ütemét” akarja meggyorsítani, hogy rendeletekkel akar kormányozni, hogy a parlamenti pártok helyett fasiszta tömegpártra akar támaszkodni. Imrédynek ez a szándéka felkeltette a nagytőke és a nagybirtok gyanúját, hogy Imrédy fasiszta diktatúrával, a hatalom közvetlen gyakorlásából ki akarja zárni az uralkodó osztályokat és fasiszta kormányzást ki akarja vonni a nagytőke és a nagybirtok közvetlen ellenőrzése alól. Imrédy nem tudta a magyar uralkodó osztályok döntő részeinek olyan megszemenő és osztatlan bizalmát megnyerni politikája számára, hogy ezekre támaszkodva elnyomhatta volna a politikájával szemben megnyilvánult ellenállást.

Sz. A.

Budapest. — A vasesztergályos húsz évvel ezelőtt kapta a haslővést, aminek következtében a Rózsa ucca 95. számú házban levő lakásán meghalt. Húsz esztendőn keresztül hordta hasában a golyót, amelyet valahol az orosz harctéren kapott egy ütközet alkalmával. Közben véget ért a háború, kitört a béke, államok omlottak össze és újak alakultak és mind-össze a kavargáson keresztül Albert János vasesztergályos hasában őrizte a golyót, amelyet nem tudtak eltávolítani belőle. Aránylag békésen élt ezzel a bizarr emlékekkel együtt, esztergályozott, ha volt mit, hazavitte a kevés bért, vagy végezte a munkanélküliek bus sétáját, amikor nem dolgozhatott és mindezekben az utjain el-

kísérte a harctéren kapott golyó. Néha figyelmeztette Albertet a golyó, hogy ő is a világon van, sőt kényes és kritikus helyen. Fellesége elmondotta, hogy férje nem volt ugyan beteg, de a harctéri golyó minden esztendőben egyszer vagy kétszer életjelt adott magáról. Ilyenkor a vasesztergályost sürgősen kórházba kellett szállítani, ott az orvosok fejcsoválva és tanácstalanul lefektették és csillapítókat adtak neki. Arról is beszéltek óvatosan, hogy a golyót jó volna mégis kivenni Albert hasából, de erre egyik orvos sem vállalkozott, mert úgy érezték, hogy ez a beteg életébe kerülhet. A golyó tehát konokul és kajánul feködt, sőt uralkodott a vasesztergályos hasában, sőt magán a vasesztergályoson is.

Valószínű, hogy azóta nem is volt zavartalan napja Albertnek. A vasesztergályosoknak, mint bér munkásoknak mostanában amúgy is ritkán akad önfelédten vidám napjuk, de ezenfelül Albert hasában ott súlyosodott a szörnyű és gyötrelmes emlék, amely ki neurthatóan befészkelte magát a testébe. Sőt, ezzel együtt az agyába, az egész életébe is. Gondoskodott arról a golyó, hogy gazdája bizonytalan legyen földi léte tekintetében.

Közérzete nagyjából hasonlított Európa állapotához. Körülbelül egyszerre is kezdték el ezt. Albertnek és Európának ugyanaz a baja: az, hogy annak idején egy katona valahol elsütött egy pus-kát, másik oldalról visszalöttek és ettől az időtől kezdve mind Albert, mind Európa sorsa jelentékeny mértékben aggasztóvá vált.

Albert nem bírta tovább. A golyó következtében 54 éves korában jobblétre szenderült. Aránylag fiatalon halt meg s lehet, hogy a golyó nélkül eléldegélt volna a vasesztergályosok végső korhatáráig. De a golyó nem hagyta továbbélni. Végül mégis megölte.

Európa még bírja, ő még él a golyóval a hasában.

Meddig?

K.